

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

overs. paa Dansk af Rasmus Soelberg ;
[Musikken af Joseph Scolari].

Titel | Title:

Lo staffiere finto nobile : operetta comica,
da rappresentarsi sel teatro reale danese
di Copenaga nell'autunno dell'anno 1760 =
Tieneren som giver sig ud for Adelsmand : et
lystigt Musicalisk Efterstykke, til at opføres...

Alternativ titel | Alternative title:

Tieneren som giver sig ud for Adelsmand.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kjøbenhavn : trykt udi H. K. Mejestæts privil.

Bogtrykkerie, 1760

Fysiske størrelse | Physical extent:

93 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

DET KGL. BIBLIOTEK

TIENEREN,
SOM GIVER SIG UDEFOR
ADELSMAND

1760

52 - 383

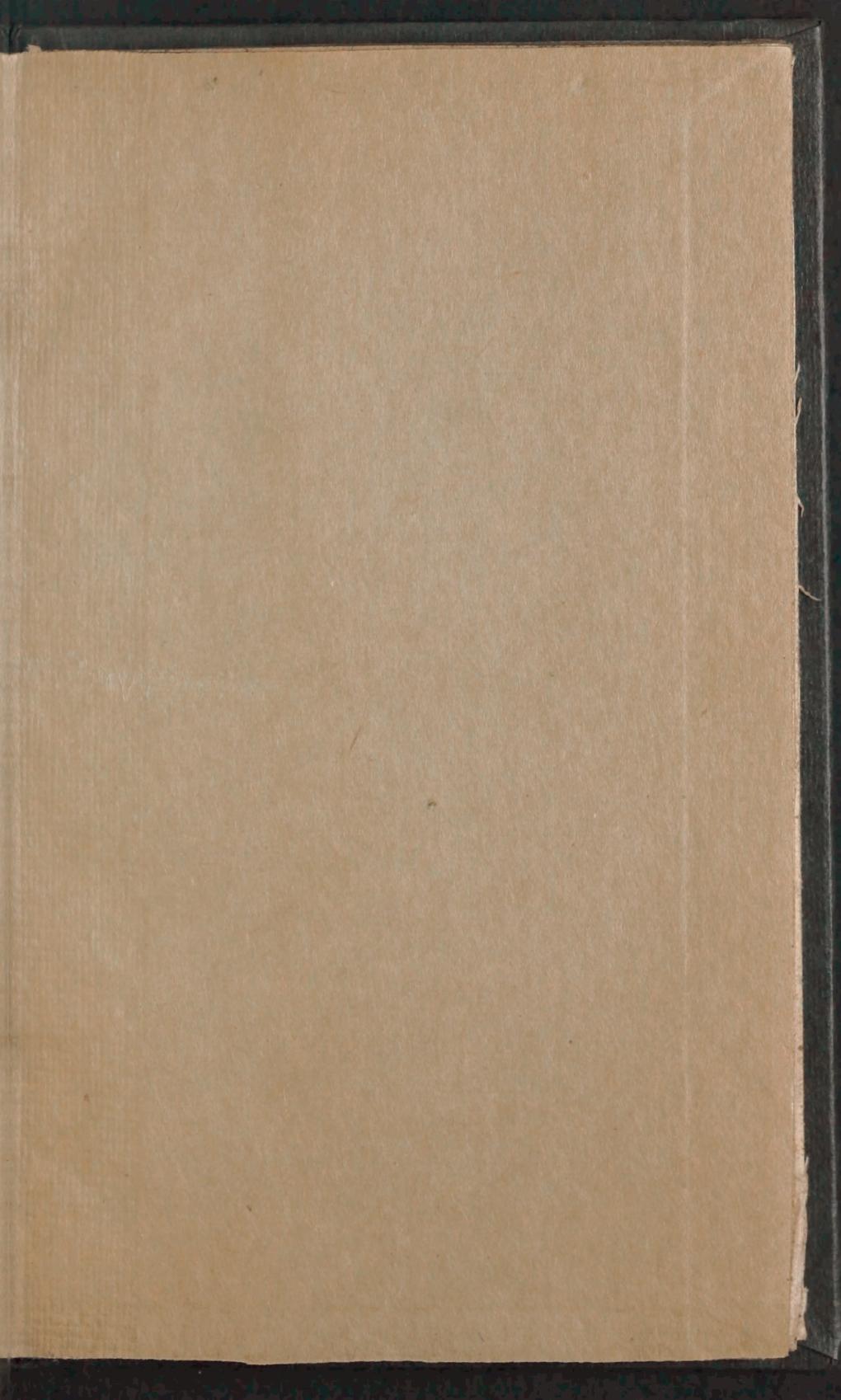
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

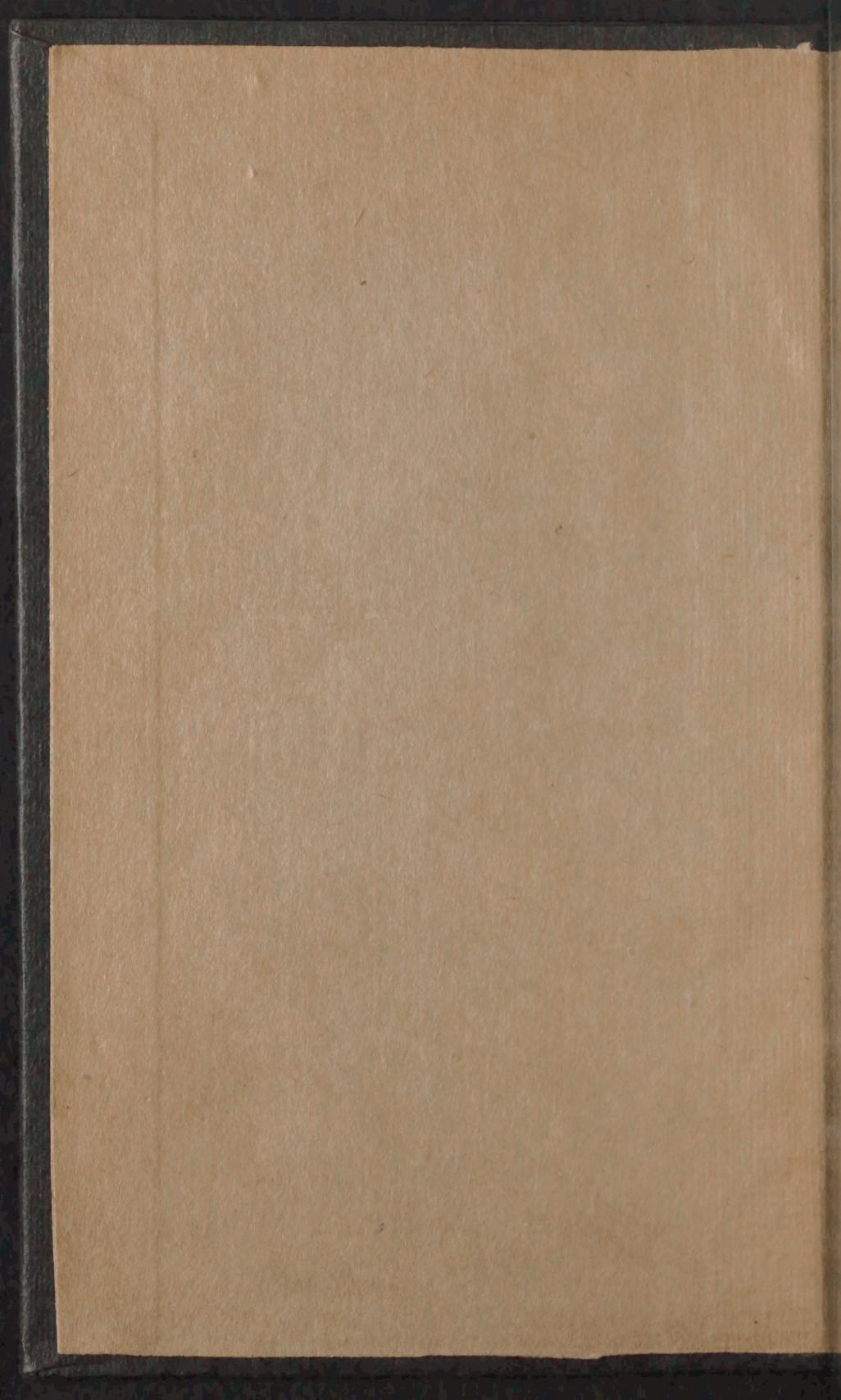

115608024143

+Rex

LO STAFFIERE
FINTO NOBILE,
OPERETTA COMICA,
DA RAPPRESENTARSI NEL TEA-
TRO REALE DANESSE DI COPENA-
GA NELL' AUTUNNO DELL'
ANNO MDCLX.

56.-383.

Tieneren som giver sig
ud for Adelsmand.

Et lystigt Musicalist Ester-
Sthfke,

Til at opfores

paa den Kongelige Danske Skue-
Plads i Kjøbenhavn, i Esterhøsten af
Aaret 1760.

Oversat paa Danske af
Rasmus Soelberg.
Dansere ved samme Skue-Spill.

KØBENHAVN, 1760.
Trykt udi H. & K. Majestæts privileg. Bogtrykkerie.

Personaggi.

DON FALOPPA, staffiere
che si finge nobile.

Sigr. Antonio Boscoli.

ROSINA, Mantecara.

Sigra. Vittoria Galeotti.

MOMOLETTO, Garzone di
caffè nella bottega di Nicella.

Sgr. Giuseppe Secchioni.

NICELLA, Donna avanzata,
Padrona Della Bottega del
caffè.

Sigr. Rasmo Soelberg.

Parte Mute.

Due Garzoni di bottega di Caffé.

Tre Suonatori.

Un computista;

Staffieri.

Un pittore vestito alla turca.

Un altro vestito alla persiana,

Con seguito.

La Musica è tutta nuova, composta del

Sigr. Giuseppe Scolari di Vicenza.

La Scena si rappresenta in Venezia.

Personerne.

DON FALOPPA, En Tienere
som giver sig ud for at være
Adelßmand.

Mr. Antonius Boscoli.

ROSINA, En Pomade-Kræm-
merske.

Madsll. Victoria Galeotti.

MOMOLETTO, En Dreng i
Caffe-Huuset hos Nicella.

Mr. Joseph Secchioni.

NICELLA, En gammelagtig Kone
som holder Caffe-Huus

Mr. Rasmus Soelberg.

Stumme Personer.

To Drenge i Caffe-Huuset.

Tre Spillemand.

En Regnemester.

Tienere.

En Malere klæd paa Tyrkisk.

En anden klæd som en Persianer,

Med Folgestab.

Musikken er gandske nye, Componeret af

Mr. Joseph Scolari fra Vicenza.

Skuepladsen forestilles i Venedig.

ATTO PRIMO.

Scena Prima.

Piazzetta, con veduta di Bottega da caffè
da una parte, veduta di Bottega da Sca-
letter dall' altra, ed in pospetto
fabriche.

Due garzoni di bottega che si battono,
e Nicella.

Nic. **O**là fermate. Canchero! volete
Sollevar la contrada?
Or via fate la pace.
La vostra padroncina vel comanda:
Presto datevi un baccio.

(si bacciono.)

Bravi, bravi, altri quattro. Oh adesso
andate

Alle vostre facende.

(si ritirano nelle loro botteghe.)

Anche

Den første Act.

Første Scena.

Et lille Torv, hvor man seer et Caffe - Huns paa
den ene Side, og en Kukkenbager-Boed
paa den anden, og lige for, andre
Huse.

Toe Boe-Drenge som slaaes, og Nicella.

Nic. Hey der, værer stille for Dievelen! vil I
Giore Opstyr i Gaden?

Forliiger jer strax:

Teres Madmoder befaler Jer det.

Strax kysser hverandre.

(de kysses.)

Naa det er kiont, nok fire Gange. Gaa
nu da

Og gisrer hvad I skal.

(de gaar ind i deres Boeder.)

ATTO I.

Anche questa è aggiustata,
Ma non l'aggiusterà con me Fal-
loppa.

M'ha promesso di farmi una cantata,
E poi già m'à burlata.

Ma zitto---gente vien da questa via.

(si ritira nella bottega.)

Scena II.

Faloppa con suonatori, e Nicella.

Fal. Venite pur avanti,
Degrifissimi virtuosi.

Mariannino adorato, abbiate ancora
Un poco di pazienza. Ehi Signor
Cosmo,

Ehi Signor Palamon, un'aria sola
E poi non più. Vi prego.

Nic. (Eccolo appunto.)

Fal. Anch' io lo vedo, mariannino caro,
Che siam vicini a giorno,
E che sono già aperte le botteghe,
Vi vuol pazienza. A voi
Presto sonate, ed anderemo poi.

(gli suonatori cominciano, e poi si fermano.)

Fal. Piano, piano, fermate: non sentite
Come siete scordati?

Ma

Dette er ogsaa bielagt,
Men Faloppa skal ey blive meere min gode
Ven.

Hand har lovet mig hand vilde holde mig
en Serenade.

Og saa har hand siden narret mig.
Men tys ---- der kommer nogen der henne
fra.

(han gaaer i Boeden.)

II Scene.

Faloppa med Spillemænd, og Nicella.

Fal. Kommer kuns nærmere
Erværdigste Virtuose.
Min kære Marianino, hav endnu
Lidet Taalmodighed. Hen Herr Cosmus,
Hei der min Herr Palamon, En Arie
allene

Og intet meer. Jeg beder jer

Nic. (Der kommer hand just.)

Fal. Jeg seer og min kære Marianino
At det er nær ved at dages,
Og at Boederne ere aldt oplukte,
Det faar da saa at være. Naa saa
Spiller nu, og lad os gaae.

(Spillemændene begynder, og holder op igien.)

Ful. Tys, sagte, holdt: Hører jeg
Hvorledes I ere forstørte?

A 4

Men

ATTO I.

Ma Signor Palamone,
Accordatevi in grazia. E voi Cosmo
caro,

Non mai per farvi affronto,
Crescete, v'assicuro,
Più d'un tono, e tre quarti. A voi
s'aspetta

Caro il mio Mariannino,
Come capo d'Orchestra
Fargli accordar. E non sentite questo
Disordine sì grande:

(Mariannino fa lazzi di non aver colpa.
Cosa mi dite? che? Parlate forte:
Voi non ne avete colpa?
Non ne sò più che tanto. Or via
accordate,
E un'altra volta a capo ritornate.

(I suonatori accordano, e poi cominciano il
ritornello.)

Vifin amabile,
Mi sento struggere,
Non posso reggere
A tua beltà.

Il cor mi palpita,
E in feno l'anima,

Per

Første Act.

9

Men Herr Palamon,
Vær saa god og stem. Og I min Kære
Cosmø,
En for at gisre Jer en Uhhøflighed;
Men jeg forsikrer Jer, at Jeres Instru-
ment staaer
Meer end en, og tre ferdendeel Tone for
høyt. Det kommer Jer
Til, min gode Marianino,
Som Hovedmand for Orchestred,
At lade dem stemme. Og I hører ej
denne
Saa store U-orden:

(Mariannino viiser det en er hans Skyld.)

Hvad siger I mig? Hvad? Tael høyt:
Har I ingen Skyld i det?
Da veed Jeg ej rettere. Naa saa stem-
mer da,
Og begynder paa nye igien fra Begyndel-
sen.

(Spillemaendene stemmer, og begyndet
Ritornellen.)

Elskværdige Snut,
Jeg brænder af Kierlighed,
Jeg kand en staae mig
Mod din Deylighed.
Mit Hierte slaaer i mig
Og min Siel piines

A 5

I mit

ATTO I.

Per te mie viscere
Penando và.

Amico Marianino,
Che? non sentite? Rispondete: è
tardi?

Lo sò; ma cantar voglio
Quell' aria che ha cantato
Il musicò dai mille, e più zecchini.
Quell'aria, che sapete---

(suonano, diman. poi fanno cenno di aver capito.)

Bravi sonate, e poi finito avete.

Rondinella innamorata,
Se smarrita ha la compagna,
Vola al monte, alla campagna,
La sua cara a ricercar.

Scena III.

Momoletto, che s'arresta indietro osser-
vando, e detti.

Nic. Tornerà, non temete,

(avvanzandosi.)

La cara Rondinella.

Fal. Ella è di già tornata, e tu sei quella.

Mom. (Oh razza maledetta!)

Fal. Tu la mia vita sei, l'anima mia.

Mom.

Første Act.

II

I mit Liv, af Længsel
Til dig Allerkæreste.
Hvad min kære Mariannino?
Hører I ey? Svar mig: er det sildig?
Jeg veed det; Men jeg vil synge
Den Arie, som den Sangere, til Tusinde
Og fleere Ducater, har suunget.
Den Arie som I veed--

(de spiller, spørger og siden viser at de veed
det.)

Det er godt, spiller nu; det er strax til
Ende.

Den forliebte Svale,
Naar den har tabt sin Mage, da
Flyver den nu til Biergene, nu til
Sletten,
For at søger sin Allerkæreste.

III Scene.

Momoletto, som bliver staaendes assides tilbage
for at passe paa, og de forrige.

Nic. Hun kommer igien, frygt kun ey;

(Hun kommer frem.)

Den allerkæreste Svale.

Fal. Hun er aldt kommen igien, og det er dig.

Mom. (Aah hvilket forbandet Pak!)

Fal. Du er mit Liv, min Sæl,

Mom.

ATTO I.

Mom. (Mi sento il cor crepar di gelosia.)

Nic. Scusatemi Signor, io non son quella.

Fal. Ehi Marianin prendete.

(*Faloppa* da qualche cosa a Mariannino, che mostra di non essere contento.)

Di tuttè tre quest' è la paga. Andate,

Eh? Non vi contentate?

Come---cosa---che---quando---

Nou vuodarvi di più: siete indiscreti,
Canaglia ---- se mi andrete stuzzicando,

Farò --- Questo anch' è troppo.

(Li suonatori continuano come sopra con insolenza.)

Tutto il merito vostro

Consiste nel stonare. E saldi ancora?

Via Canaglia insolente, alla malora.

(Con calzi, e pugni liscaccia. In questo
frattempo momoletto s'avanza
verso Nicella.)

Mom. Ma padroncina mia

Che non vi raffreddiate a star al
fresco.

Nic. Badate alla bottega.

Fal. Oh Momoletto,
Caffè, presto portate

Nico-

Mom. (Mit Hjerte brister af Jaloufie.)

Nic. Forlad mig min Herre, det er ey mig.

Fal. Hør Mariannino see der.

(Faloppa giver Mariannino noget, som visser at
hund i er fornøjet)

Dette er Betalning til alle Tre. Gaaer.

Eh? Er I ey fornøyede?

Hvorledes - - - hvad - - - hvilket - - -
naar - - -

Jeg vil ikke give Jer meere: I ere usor
skammede,

Canaglier - - - Dersom Igisr mig Hove
det kruset,

Gaa skal jeg - - - det er ogsaa for meget,
hvad jeg gav Jer.

(Spillewændene bliver ved som forhen
med Grovhed.)

Ieres heele Fortieneste

Bestaar i falske Toner. Stacer I her
endnu?

Bort skamlose Canalier, gaae ald Ulykke i
Bold.

(Vand sager dem bort med Øsigen, og spar
ker efter dem. I denne Tid kommer
Momoletto frem og nærmir sig til
Nicella.)

Mom Men Hjerte Madmoder

See til hun forkøler sig ey i denne Folde Lust.

Nic, Pas du paa Boeden.

Fal, Alah Momoletto

Bring mig gesvindt Caffe,

Lille

ATTO I.

Nicolino, Ciambelle,
Pierino, da sedere.

Nic. Volete ancora quattro buoni dolci?

Fal. Portateli.

(Un garzone gli porta una sedia: Don Fallopà se la lascia avvicinar di dietro alla grande, ed il garzone glie la ritira, e lo fa cader in terra, e scappa, e gli altri ridono.)

Nic. Subito son con voi.

Fal. Ah pezzo d'asino, goffo, balordo.
Jo ti farò veder----

(Volendo correr dietro al garzone, *Nic.* lo trattiene.)

Nic. Lasci, non facci;
Ecco li dolci.

(Con cesta di dolci.)

Fal. Via Momioletto presto,
Presto caffè: che badi?
Nicolino, ciambelle, avanti, avanti.

(Fa lazzi con Nicella.)

Mom. Sono qui, son da voi.

(In fretta Momioletto, e l'altro s'urzano fra di loro, e si lasciano cadere le tazze, e le sottocoppe.)

Nic. Strambi.

Fal. Birbanti.

(si leva.)

Nic. Ma si può far di peggio?

Mom.

Lille Niels, Kryderkringler

Og du lille Peder bring os Stoele hid.

Nic. Vil hand endnu have fire gode Makroner?

Fal. Ja lad dem bringe hid.

(En Boedreng bringer en Stoel: Don Falop-
pa lader den sætte til sig paa tornemime
Viis, og Drengen trækter den fra ham,
og lader ham falde naa Gulvet, og løber
bort, de andre leer.)

Nic. Jeg skal strax være hos ham,

Fal. En du Esel, dumsnude, dogenige.

Jeg skal viise dig . . .

(hand vil løbe efter Drengen, Nic. holder
ham)

Nic. Lad være, gør det ej;

See her ere Makronerne.

(med en Kurv med Sukkerbrød.)

Fal. Skynd dig Momoletto geswindt,

Hurtig Caffe: hvad seer du efter?

Lille Niels, kom frem med Kringlerne.

(hand gør sig lekker med Nicella.)

Mom. Her er jeg til Dieneste.

(Momoletto, i det hand vil skynde sig, og den an-
den, løber de hverandre paa Armeu, og lader Kop-
verne falde, og Presenteer Tallerkenerne.)

Nic. Taassehoveder.

Fal. I Kieltringer.

(hand slæger op.)

Nic. Men kand mand være sig værre ad?

Mom.

ATTO I.

Mom. E' un accidente.

Fal. Accidente? il malanno che vi pigli
Brutta canaglia infame.

Mom. Con chi crede parlar? Corpo di
Bacco

Son Momoletto.

Fal. In somma siete quelli
Che m'avete mandato alla malora
Questo vestito, che costommi a Lon-
dra

Quattro milla Ghinèe.

Mom. Uh uh l'ha detta grossa!

Fal. Bricconi-----

Nic. Ma Signore-----

Mom. Quanto gli costa quel vestito?

Nic. Dice,

Quattro milla Ghinèe.

(I garzoni ridono.)

Mom. Senza fattura?

Fal. Senza fattura appunto.

Mom. Ah ah ah ah.

(tutti ridono.)

Fal. Birbanti

Chi credete ch' io sia?

Nic. Ella si fermi.

Fal.

Mom. Det skeede for Vanvare.

Fal. Vanvare? Gid I faar skam, I
Lumpne liderlige Kieltringer.

Mom. Hvem meener hand at hand taler til? For
Dievlen

Weed I vel Jeg er Momoleutto.

Fal. I er overaldt dog dem
Som har reent fordervet mig denne
Klædning, som har kostet mig i London
Fjire tusinde Ginéer.

Mom. Hu hu hvor tager hand Munden fuld!

Fal. I Slyngler

Nic. Men min Herre

Mom. Hvor meget kostet denne Klædning ham?

Nic. Hand siiger
Fjire tusinde Ginéer.

(Drengene leer.)

Mom. Uden Arbejds-Lønnen.

Fal. Ja uden Arbejds-Lønnen,

Mom. Ha ha ha ha.

(de leer allesammen.)

Fal. Hør I Skielmer
Hvem bilder I Jer ind jeg er?

Nic. Vær hand dog stille.

ATTO I.

Fal. Voi lo saprete or ora:
 Jo son chi son ma non è tempo an-
 cora.
 Son Cavalier dei primi,
 Portatemi rispetto.
 Jo sono il primogenito
 Del Conte genitor.
 Di tutti i Principati
 Dell' Eccellenza madre
 Jo son l' erede ancor;
 Dalli miei feudi
 Farò partire
 Tre mila uomini,
 Perche vi vengono
 Ad accoppar.
 Voi nol credete?
 Lo vederete,
 Venite subito
 Paggi, Lacchè,

(Escono subito Lacchè, e Paggio.)

Presto correte,
 Venite a me.
 Andate, andate.
 No, no aspettate.
 Andate, andate,

Veni-

Fal. Nu skal I faae det at viide:

Jeg er den Jeg er men det er ey endnu Tid
at sige det.

Jeg er en af de fornemste Cava-
lierer,

Bærer Respect for mig.

Jeg er en Greves

Eldste Son.

Jeg er og en eeneste Arving

Til min Høybaarne

Moders Forstendommer

Jeg skal lade komme

Tre Tusind Mand

Fra mine Godser,

Her hid for at

Glaae Jer ihiel.

Er der ey?

I skal faae det at see;

Kommer strax hid

Hei Pager, Løbere,

(der kommer strax en Løbere

og en Page.)

Skynder Jer, at

Komme hid til mig.

Gaaer, løber:

Ney, ney, bie;

Gaaer, gaaer.

ATTO I.

Venite quà.
Sollecitate,
Vengono armati
Tutti costoro
Ad ammazzar.

(Parte con staffiere; e lacchè.)

Scena IV.

Nicella, Momololetto, e garzoni.

Mom. Il diavolo lo porti.

Nic. Venite quà bravissimi figliuoli,
Bisogna che facciamo i nostri conti.

Mom. Per me son belli, e fatti,
E per gli altri faransi facilmente.

Nic. Bravi? Chi ha risarcito
Il già sofferto danno?

Mom. Faloppa pagherà.

Nic. Perche Faloppa?

Mom. Il perche, lo sapete più di me.

Nic. Jo sò ch' esser vogl' io
Del tutto risarcita, e basti. addio.
(parte.)

Mom. Maledetto Faloppa!
Sì me la pagherà: troppo Nicella
Troppo attenta il guardava,
Già lascierebbe me per quel zuffone;
E il

Kommer hid
 Skynder paa dem
 At de kommer bevæbnede
 Og slaeer alle
 Disse ihiel.
 (Hand gaaer bort med Tieneren og
 Søberen.)

IV Scene.

Nicella, Momoletto, og Drengene.

Mom. Had ham gaae Haanden i Bold.

Nic. Kom her kiere Børn,
 Vi maa giøre vores Regninger.

Mom. Mine ere aldt færdige,
 Og hvad de andres angaaer, da kand man
 let giøre dem.

Nic. Det er godt: men hvem har erstattet
 Den Skade der skeede?

Mom Faloppa skal betale.

Nic. Hvorfore Faloppa?

Mom. Alarsagen veed I bedre end Jeg.

Nic. Jeg veed at Jeg vil have
 Betalning for altsammen, og det er nok.
 Farvel.

(hun gaaer.)

Mom. Forbandede Faloppa!

To hand skal betale mig det: Nicella saae
 Alt for stivt paa ham,
 Hun slaeer nok Haanden af mig for den
 Mars skyld;

B 3

Og

E il proverbio non falla, anch' io lo
veggio.

Sceglie sempre la femmina il suo
peggio.

(parte.)

Scena V.

Strada.

Rosina con cestello di galanterie.

Miei cari Signori
E' quà la Rosina:
Mantecca, ma fina
Venite a comprar.
Di robba perfetta
Ho pieno il cestello,
Del buono, e del bello
A voi posso dar.

Melissa, Sampareil, aque d'odori
Polvere per i denti,
Sappon per far le carni
Morbidi, e liscie. Spiriti, segreti
Per far parer le femine attempate
Di fresca età: Belletti d'ogni sorte
Francefi, Inglesi---In somma
Il mio cestel ripieno
D'ogni galanteria,

Og Ordsproget seyler ey, Det seer jeg nok,
at
Fruentimmer vælger altid sit eget værste.

(gaar.)

V Scena.

Gade.

(Rosina med en Kurv med Galanterier.)

Mine kiere Herrer
Her er Rosina:
Kommer og kisber
Jvn Pomade
Jeg har Kurven fuld
Af ypperlige Eager
Jeg kand sælge eder
Det, som er smukt og godt.

Eau de Melisse, Sans pareil, lugtendes

Vand
Pulver for Tænderne,
Sæbe som gør Hud'en
Blod og glat. Spiriti som ingen kiender,
Og som kommer gammelagtige Fruentimmers
Til at see unge ud; Glionpletter af alle
Slags,
Franke, Engelske overaldt,
Saa er min Kurv fuld
Af alle Slags Galanterier,

E della più famosa mercanzia.
 Chi mi vuol, venga avanti,
 Oh nessun qui si vede.
 Zitto---Vien gente. Ha un bel
 vestito: almeno
 Costui comprasse qualche cosa. All'erta,
 Rosina all'erta. E chi sa mai? Po-
 trebbe
 Essere un bel spiantato,
 Ancor che ben vestito, e impolve-
 rato.

Scena VI.

- Fal.* Faloppa, e detta.
Non posso darmi pace,
 Non la posso tener per l'info-
 lenza
 Di quei bricconi.
Ros. (Eh comprerà: coraggio.)
Fal. Ma che bella donna viddi poc' anzi!
 Oh questa volta lascio
 Tutte, tutte per quella.
Ros. (Ei tra se la discorre;
 Facciamoci sentire.)

Miei

Og af de ypperligste Bahre.

Hvem som vil have, kand komme,
Mand seer ingen her.

Tys... der kommer nogen. Hand har en
smuk Kiol paa. Gid
Denne i det ringeste vilde kisbe noget.
Frisk

Rosina pas paa. Og hvem veed det?
Det kunde

Maastee vel være en Prakkere,
Skondt hand er baade pyndtet og pudret.

VI Scene.

Faloppa og forrige.

Fal. Jeg kand ey slaae mig til Roelighed,
Men jeg kand ey bare mig over disse
Kieltringers Uforstammenhed.

Ros. (Aah hand kisber nok: Frisk.)

Fas. Men hvilket deyligt Fruentimmer saae jeg
nylig!

Aah denne Gang forlader jeg
Alle, alle for denne.

Ros. (Hand snakker for sig;
Jeg maa lade mig høre.)

B s

Mine

Miei cari Signori,
 E' quà la Rosina:
 Mantecca, ma fina
 Venite a comprar.
 Di robba perfetta
 Ho pieno il cestello,
 Del buono, e del bello
 A voi posso dar.

Fal. Che bellissima voce!
 Oh che vago sembiante!
 Che brio, che grazia! Eh supera
 costei
 Tutte l'altre in bellezza, e più dell'
 altre
 Mi piace, m'innamora.

Ros. (Costui mi par di aver veduto an-
 cora)

Fal. (Vuò tentar la mia sorte.) Eh ben
 ragazza,
 Cosa vendete?

Ros. Jo vendo
 Signor di tutto. Dia
 Una sola occhiatina nel cestello,
 E vedrà, quanti capi
 Di robba io tengo.

Fal.

Mine kære Herrer
 Callisto den d. Her er Rosina :
 Kommer, og kisber
 Min Pomade.
 Jeg har Kurven fuld
 Af ypperlige Sager
 Jeg kand sælge eder
 Det som er smukt og godt.

Fal. Hvilen deylig Stemme !
 Hvilket deyligt Ansigt !
 Hvilen Yndighed, hvilket behagelige
 Bæsen ! oh denne overgaaer
 Alle de andre i Skønhed, og hun behager
 meere
 Og gior mig meere forliebt end de andre.

Ros. (Mig synes at jeg har seet denne før.)

Fal. (Jeg vil forsøge min Lykke.) Hør lille
 Pige,
 Hvad har I at sælge ?

Ros. Jeg sælger
 Alle slags min Herre. Kast
 Kuns bare et Øye til min Kurb,
 Saa skal hand see, hvor mange rare
 Sager jeg har.

Fal.

Fal. Brava.

(guarda nel cestello.)

Ma però non avete
Quello, che vo cercando.

Ros. Ho sodisfatti tanti,
Avrò da sodisfare ancora lei.

Fal. In fatti lo vorrei,
Ma qui dentro non v'è.

(guarda nel cestello.)

Ros. Ma che vorrebbe?

Si spieghi mio Signore

Fal. Balsamo per guarir il mal d'amore.

Ros. All' ospital de' pazzi egli si trova.

Fal. Oh Spiritosa assai!
Da Cavalier lo giuro.

Ros. E' sua bontà. (Ma pure
Più che guardo colui, più m'assicuro
D'averlo veduto. Ah sì, l'ho trovato.
Vuò un poco con costui far l'inno-
centé.)

Fal. Orsù bella ragazza---

(in atto di prenderla per mano.)

Ros. Eh mio Signore
Le mani a casa.

Fal. Non è foco.

Ros.

Fal. Det er er godt.

(Hand seer i Kurven.)

Men I har dog en

Det som jeg gaaer og søger om.

Ros. Jeg har fornøjet saa mange andre,
Jeg skal ogsaa nok fornøye ham.

Fal. Da kand I være vis paa, jeg vilde det var
saa

Men heri er det ikke:

(Seer i Kurven.)

Ros. Men hvad vilde hand have?

Vær saa god og siig det min Herre.

Fal. Balsom til at helbrede Kierligheds Syg-
dom med.

Ros. Den findes i Daarkisten.

Fal. Hun er ret vittig af sig!

Det sværger seg paa som Cavalier.

Ros. Det er deres Godhed. (Men dog
Jo længere jeg seer paa ham, jo meere
forvisser jeg

Mig, at jeg har seet ham før. Ah jo, nu
husker jeg det.

Gea til stille mig ganske uskyldig an mod
ham.)

Fal. Naa da mit smukke Pigebarn...

(han vil tage hende ved Haanden.)

Ros. Eh min Herre

Hænder i Huus.

Fal. Hun brænder sig dog vel ikke,

Ros.

Ros. Chi è lei?

Fal. Son Cavalier.

Ros. Si vede. Il nome?

Fal. Don Faloppa.

Ros. La patria sua?

Fal. Berlino.

Ros. E fra poco faloppa maledetto

Andrai su la berlina.

So chi sei, ti conosco:

A Milan t'ho veduto

Un semplice staffier, di quella
vecchia,

Che ingiovinir volea colle mie
polveri.

Fal. Ah ah volete farmi

Dalle risa crepar da Cavaliero.

Ros. Eh signor dritto caro

Le drittture con me non servon
punto:

Sono di voi più dritta, e se credete,
Ch' io sia qualche merlotta, error
prendete.

Tengo un scarso capitale

Di mantecche, e di fioretti,
Ma con arte, e discorsetti

Lo

Ros. Hvem er hand?

Fal. Jeg er en Cavalier.

Ros. Det seer mand; og Navnet?

Fal. Don Faloppa.

Ros. Hans Fædreneland.

Fal. Berlin.

Ros. Og inden fort Tid vil du forbanded falde
ned ad

Og kandskee komme til at gaae i Fidlen.

Jo jeg veed hvem du er, jeg kiender dig
nok:

Jeg har seet dig i Meilan

Som gemeen Tiennere, hos den gamle
Kierling,

Som vilde blive ung ved mine Pulvere.

Fal. Ha ha ha paa min Ere. Jeg troer I
kommer mig

Til at sprække af Latter

Ros. Eh min gode Herre Lurendreyere

Her hielper ingen Kneebs med mig.

Jeg er nok saa lumst som I, og dersom
I troer

Jeg er en Kramsfugl, saa tager I feil.

Jeg har kuns en lille Capital,

Af Pomader og Blomster,

Men veed at snakke for

Mine

Lo fò ricco diventar.
So trattar: Se ben sei scaltro,
Poverino, vi vuol altro
Per Rosina in verità.

Stichela, girela,
Voltela, misciela;
Muso di Mammera
Così à d' andar.

(parte.)

Scena VII.

Faloppa poi Momoletto.

Fal. V' è poco da far bene con costei,
E' troppo furba, ma mi piace
affai.

Mom. Mi faccia grazia.**Fal.** Cosa vorrà costui?**Mom.** Già mi conosce?**Fal.** Ti conosco benissimo.**Mom.** Anch' io conosco lei.

Fal. (Corpo di Bacco
Rosina m' ha scoperto.)

Mom. Non servono stupori;
Quì bisogna finirla.

Fal. (Affè, che adesso

Mi

Mine Bahre, gior jeg at den
bliver stor.

Geg har lærdt at leve; om du
er sijn,

Din stymper, saa vil der dog
andet

For Rosina troe kuns det.

Sluder og Sladder kuns,

Dreie, og vend din Snak som
du vil,

Din Albekat,

Saa gaar det dog ey som du
troer.

(gaar.)

VII Scene.

Faloppa, siden Momoletro.

Fal. Det er kuns lidet at giore med hende,
Hun er alt for listig, men hun beha-
ger mig meget.

Mom. Om Forladelse.

Fal. Hvad vil denne?

Mom. Kiender hand mig?

Fal. Jo jeg kiender dig meget vel.

Mom. Og jeg kiender ogsaa ham.

Fal. (Aah Hillemand

Rosina har sagt hvem jeg er.)

Mom. Der hielper ingen Betenkning;
Her maa giores en Ende herpaa.

Fal. (Ney nu er jeg

ATTO I.

Mi ritrovo imbrogliato.)

Amico addio: Quello, ch' è stato,
è stato.

Mom. No, nò: si fermi, io voglio
Servir la mia padrona; e se ben sono
Giovane di bottega, ho del coraggio.

Fal. E' un'impostura, un'invenzion

Mom. Li dico,
Che non è già impostura,
Non è invenzion il conto mio. Lo
legga:

Le ciambelle, il caffè, le tazze rotte
Ella deve pagar.

Fal. (Ahimè! respiro.)

Mom. E se non vuol veder un qualche
eccesso,

Ella venga a pagar adesf' adesso.

Non mi faccia andar in colera.

Cospetton, cospettonaccio

Non è forma di trattar.

Comandar, e non pagar - - -

Porta, porta - - - Via Ciambelle,

Momoletto via caffè - - -

Per mia fe, che non va bene.

Se

Næt i Flugten.)

Farvel min Kiere: Det som er skeet, er
skeet.

Mom. Ney, ney bie lidt, jeg vil forrette min
Madmoders Ærende; og omendskonde
jeg er

En Boedreng, saa har jeg Moed i Bryg-
sted.

Fal. Det er et Bedragerie, et Opsund.

Mom. Jeg siger ham,

At det er ey Bedragerie,
Og min Regning er ingen Opsund. Læs
den:

Kryderkringlerne, Caffe, og Kopperne som
gik i tu

Skal hand betale.

Fal. (Ah ha nu faar jeg Lust igien.)

Mom. Og hvis hand ey vil see sig i en eller anden
Fortred,

Saa kom og betal strax.

Gisr mig ey vreed,

Før Døden, og Diebelen

Det er ey at omgaaes Folk.

Befale, og ikke betale •••

Bring hid, bring hid ••• gesvindte

Kringler,

Momoletto, hurtig Caffe, •••

Ney det yaar, min Ære, ikke gode.

ATTO I.

Se non avrete
Tutto pagato,
Quando vi trovo
Signor spiantato,
Quel bel vestito
Vi leverò.

(parte.)

Fal. E ben io pagherò. Ritorno a lei,
Non son usi a mancar i pari miei.

(parte.)

Scena VIII.

Strada con veduta esteriore
di fabbriche.

Rosina, poi Momioletto, poi Nicella, poi
Faloppa, poi suonatori.

Ros. Jo non so cosa dir, se quel Faloppa
Che così il chiamerò, da ver par-
lasse,

Jo sì m'attaccherei. Questo me-
stiero

E' troppo screditato, e poi son tante
Quelle, che van girando,
Che non si trova più da farvi bene.

Mom.

Dersom I ey har
 Betalt det altsammen
 Naar jeg finder Jer igien
 Min Herre Prakkere,
 Saa trekker jeg
 Den smukke Kiol af Jer.

(gaar.)

Fal. Jo jo, jeg skal betale, jeg skal komme til
 Jer,

Jeg og mine Ligemænd bedrager ingen.

(gaar.)

VIII Scene.

En Gade med Huuse.

Rosina, siden Momoletto, derefter Nicella,
 Derefter Faloppa, og efter ham
 Spillemændene.

Ros. Jeg veed ey hvad jeg skal sige, dersom
 Denne Faloppa
 Om jeg saa skal falde ham, meente hvad
 haud siger
 Da vilde jeg hænge mig an med ham.
 Denne Levemaade
 Er alt for foragtet, og der er desuden
 Saa mange, som gaaer omkring og sælger,
 Saa der er intet meer derved at giøre.

Mom. Oh Rosina. oh Rosina!

Come qui, quando qui? Me ne
consolo.

Ros. Momoletto, obligata.

Jeri son capitata.

Mom. Hò gran piacere.

Come van le facende?

Ros. Oh vanno male.

Mom. Posibil mai.

Ros. Così non fosse.

Mom. E pure

Fra quante vanno attorno,
Non v'è alcuna, che possa
(Rosina in attenzione.)

Star a confronto di Rosina.

Ros. E questa

Tua bontà, Momoletto.

Nic. Bravo, bravo; pulito. In questa
guisa

Al negozio s'attende?

(avanzandosi.)

Ros. In quest' istante---

Nic. Jo non parlo con voi. Credete forse,
Ch' io sia qualche Merlotta? andate,
andate,
A spacci per le piazze
La vostra mercanzia.

Ros.

Mom. Aah Rosina.

Hvorledes er du kommen her hid? naar?

Det er mig ret kiert.

Ros. Tak skal du have Momoletto.

Jeg kom her til i Gaar.

Mom. Det er mig en stor Fornøyelse.

Hvorledes gaaer det med Handelskabet.

Ros. Aah det gaar kuns slet.

Mom. Er det mueligt.

Ros. Ja gid det ey var saa slet.

Mom. Og dog

Blandt alle dem som gaar omkring,

Er der ey nogen, som kand

(Rosina staar og gives agt.)

Liges med Rosina

Ros. Det er

Din Godhed, Momoletto,

Nic. Det er godt; Passer du saaledes

paa Boeden, og paa Bahrene?

(hun kommer frem.)

Ros. Nu i dette Øyeblik

Nic. Jeg snakker ey med jer. Troer I kandsfee,

At jeg er en Kramsfugl? gaae, gaae

Og sladder for jeres Kram

paa Pladserne og Torvene.

Ros. Non vada tanto
Su le Furie, o Padrona, e parli
bene.

Mom. (L'amica ha gelosia.)

Nic. Ma tu Briccon, tu me la pagherai.

Ros. Adesso sì, che ho già capito assai.

Nic. Cosa capito avete?

Ros. E' giovane ben fatto, e in conclu-
sione,

Voi la Venere siete, egli l'Adone.

Mia stizzosa Ciambellara

Con quel naso rancignato,

Con quel muso rabbuffato

Siete brutta in verità.

Nic. Mia garbata manteccara
Far volete la graziosa,
E poi siete una simorfiosa,
Che l'eguale non si dà.

Mom. Momoletto vi scongiura,
Mia diletta padroncina,
Amorosa mia Rosina,
Non gridate, in verità.

Ros. Taci, taci brutta bestia.

Nic. Cosa c'entri maledetto?

(a 3.) (Dalla rabbia, dal dispetto
(Più non posso sopportar.

Nic.

Ros. Bliv kuns ey

Gaa vreed Moder, og Snak skikkelig.

Mom. (Ha ha -- hun er Falour.)

Nic. Men du din Kieltring skal betale det.

Ros. Ja nu forstaaer jeg hvad der flettes jer.

Nic. Hvad har I forstaaed?

Ros. Hand er ung, og velskabt, og folgelig

Er I Venus og hand Jeres Adonis.

Min Spodse Kuskenbagerke

Med den optrogne Nase

Med det udvoklede Ansigt

I er ret hæffelig.

Nic. Min gesoadsige Pomade-Kræmmerke

I vil gisre Jer lækker

Og I er dog en Grinebidere

Som ey har klige.

Mom. Momoleto besværer jer,

Min kære Madmoder,

Og min sode Rosina;

Skiedes ey, jeg beder jer derom.

Ros. Hold din Mund dit hæfflige bæst.

Nic. Hvad kommer det din forbandede Knægt ved?

(a. 3.) Jeg kand ey længere holde

Min Vreede.

C s

Nic.

Nic. Aah gaae din rendemaske,
Din Næseviis du er.

Ros. Hvad figer din Laptaske?
Din gamle Grimme-Mær?
(Se her det er for dig.)

(a 2.) (L'una fa segni di disprezzi all'altra.)
(Ja du skal lure mig.)

Mom. Corpo di Satanasso!
(vedendo venir Faloppa perseguitato da i Sonatori, che gli corron in dirio.)
Che precipizio è questo?
Correte presto presto
Foloppa ad ajutar.

Ros. Cos' è stato? Cosa c' è?

Nic. Ch' è successo, Momioletto?

Mom. Dimandate a Mariannino,
E a quegl' altri sonator.

Fal. Cosa volete?
Jo v' ho pagato.
Che pretendete?
Poter di Bacco!
I galan' uomini
Così non trattano;

Son

Nic. Aah gaae din Kendemester
Din Næsevis du er.

Ros. Hvad siger du Laptasse?
Din gamle grimme Mær?

(Begge 2.) See her det er for dig.
(Den ene staar Knæp for den andens
Næse.)

I Ja du skal lure mig.

Mom. Hey for Dævelen!

(I det hand seer Faloppa komme, forfulgt af
Spillemændene som løber efter ham.)

Hvad er dette for Opstyr?
Løber, skunder eder hastig
At hælpe Faloppa.

Ros. Hvad er der paa færde?

Nic. Hvad er stæet, Momoleotto?

Mom Spørger Mariannino,
Og de andre Spillemænd ad.

Fal. Hvad vil I?

Jeg har betalt jer.

Hvad forlanger I?

Ey for alle Ulykkr

Det er ey det at holde Huns saaledes
Med ærlige Folk?

Jeg

Son nato nobile

Così non và

Ros. Nic. Mom. a 3. Via non s' infurj,

Via si capaciti

Caro illustrissimo

Per carità.

Fal. Ma queste ingiurie,

Nò non, si soffrono;

Li voglio uccidere

In verità.

Mom. Ma cos' è stato?

Cosa pretendono?

Ros. Nic. a 2. Han lavorato,

Han faticato,

Hanno ragione

Questo si sà.

Fal. Lasciatemi stare.

Mom. Bisogna pagarli.

Nic. Pagarli conviene.

Ros. Mom. a 2. Così non va bene.

Ros. Mom. Nic. a 3. Pagarli è dover.

Nic. Venite qui Sior Cosmo.

Contate a me come và stà facenda.

Mom.

Jeg er sed Adel, og
Det skal en gaae saaledes af.

Ros. Nic. Mom. 3. Bliv dog ey saa forbittred
Og beqvem sig her til
Velbaarne Herre,
For Varmhertigheds Skyld.

Fal. Men denne Tort
Kand mand ey liide.
Jeg skal slae dem ihiel,
Det kand de være visse paa.

Mom. Men hvad er det?
Hvad vil de have?

Ros. Nic. 2. De har arbeydet,
De har umaget sig
De har ret,
Det forstaar sig.

Fal. Alah lad mig være i Roe.

Mom. Gmaae betale dem,

Nic. Det er billigt.

Ros. Mom. 2 Det gaaer ey an.

Ros. Mom. Nic. 3. Det er en Skyldighed at
betale dem.

Nic. Kom hid min Herre Cosmus
Fortel mig, hvorledes det hænger til sammen.

Mom.

- Mom.* Palamon lo dirà,
Dite, perche non siete stati pagati.
Ros. Mariannino come capo d' Orchestra
Dirà la verità.
E a me la conterà,
Dite, v' ascolterò.
Ros. Mom. Nic. a 3. Hò inteso, ho capito,
Avete ragione,
E' di dovere,
Gli avete a pagar
Fal. Canaglia indiscreta
Chiedete perdono;
Da quello che sono
Vi faccio accoppar.
Mom. Chiedete perdono
Del poco rispetto.
Ros. Nic. 2. Ed io vi prometto
Di farvi pagar.
Ros. Mom. Nic. 3. Chiedete perdono;
Fal. Perdono avrete,
Intanto prendete:
Vi vuò regalar,
Alzatevi, alzatevi,

V'ho

Mom. Palamon skal sige det,
Siig hvorfor I ey ere blevne betalte.

Ros. Mariannino som Hovedmand for Orche.
stred

Hand siger nok Sandhed,
Og fortæller mig det,
Siig, lad mig høre.

Ros, Mom. Nic a 3. Nu forstaaer jeg det:
I har ret
Det er billigt.
Hand maa betale dem.

Fal. Uforstammede Canalier
Beder mig strax om Forladelse
Hvis ikke, lader jeg jer slaae ihjel,
Om jeg ellers er den jeg er.

Mom. Beder om Forladelse
For den ringe Høvagtelse, I har hast.

Ros. Nic. 2. Og jeg lover jer
Alt I skal blive betalt.

Ros. Mom. Nic. 3. Beder om forladelse

Fal. Jeg vil da tilgive jer.
Imidlertiid, see der:
Jeg vil forcere jer noget;
Staaer kuns op,

Jeg

V'ho perdonato.
Sù via sonate,
E allegramente
Con noi ballate;
Non penso a niente;
Quest'è un effetto
Di mia bontà.

a 4. Via che si cantì,
Via che si ballì
Via tutti quanti
Con libertà.
Viva sempre
Viva la pace,
Viva a chi piace
La società.

(Fine dell'atto Primo.)

ATTO

Teg har forladet Tær det.

Spiller nu frist,

Og danser lystig

Med os;

Teg tænker ej meere paa noget.

Det er en Virkning

Af min Godhed.

(Alle 4.) Lad os synge,

Hey lystig, lader os danse

Allesammen,

Og det frist.

Gid Fred og Eenighed

Altid maae leve,

Vivat den som Elfer

Godt Selskab.

(Ende paa den første Act.)

ATTO SECONDO.

Scena Prima.

Strada.

Momoletto, poi Rosina, indi Faloppa.

Mom. Giacche la mia Padrona m'ha cacciato,

Jo penso d'attaccarmi con Rosina,
Forse, chi sa, che ancora----

Ros. Oh Momoletto

E ben la tua padrona?-----

Mom. Eh vada quella vecchia alla malora;
Sarei contento, se voi mi voleste.

Ros. Jo?

Mom. Sì. Forse che noi due non potremmo
Fare una buona Lega?

(Prendendola per la mano.)

Fal. Ah pezzo d'afino

Và presto via di quà.

Mom. Ma cos' entrate voi ne' miei affari?

Meglio saria pagar quel che dovete.

Fal.

Den anden Act.

Første Scene.

En Gade.

Momoletto, siden Rosina, derefter Faloppa.

Mom. Efterdi min Madmoder har jaget mig
paa Øren,Saa troer jeg det er best jeg binder mig an
med Rosina,

Maafkee, hvem veed, om endnu

Ros. Aah Momoletto.

Naa da din Madmoder?

Mom. Gid den gamle Hex var Fanden i Vold,
Jeg vilde være glad, dersom I vilde have
mig.

Ros. Jeg?

Mom. Ja. Maafkee at vi toe ey kunde
Giøre en god Handel sammen?

(hand tager hinde ved Haanden.)

Fal. Aah din Esel.

Fort herfra.

Mom. Men hvad har I med mig at giøre?
Det var bedre I betalte hvad I er
skyldig.

Fal.

ATTO II.

Fal. Impertinente! un carco di legnate
Soddisfarà il tuo ardire.

Mom. Corpo di palamon!

Fal. Corpo di Bacco!

Rosina è mia protetta.

(Tirando a se Rosina.)

Mom. Jo ci pretendo.

(Facendo lo stesso.)

Ros. Adagio, adagio, non vi riscaldate;
A me protetta? e tu mi ci pretendi?
Sappiate che ambidue,
Ne l'un, ne l'altro non fate per me.

Fal. Come?

Mom. Perche?

Ros. Questo vi basti or ora;
Ne volete di più sentite ancora.

Miei Signori già vi mando,
Voi non fate più per me,
Se tornate, per mia fe.

Jo vi faccio bastonar.

Con quel muso, con quel
nafo

Tu l'amante mi vuoi far?

Con quei bracci, con quegl'
occhi

Tu pretendì amoreggiar?

Siete

Fal. Din usorskammede! en drægt Stolleprygl
Skal stille din Dumdrijslighed.

Mom. Hvad for en Ulykke!

Fal. Ey for Dievelen!

Rosina er under min Protection.

(drager Rosina til sig.)

Mom. Ney hun skal høre mig til.

(hand gør det samme.)

Ros. Gaa sagte, tager eder det en for nær;
Jeg er under eders Protection? og du siger
jeg hører dig til?

I maae viinde begge toe,

At jeg hverken skistter om den ene eller den
anden.

Fal. Hvorledes?

Mom. Hvorfor?

Ros. Det kand være eder nok for nærværende
Tid;

Vil I have meere, saa hører nu.

Gaae kuns mine Herrer,

Jeg skistter intet om jer,

Dersom I kommer igien, saa skal

Jeg min Troe, lade jer pryggle
Dygtig.

Med det Ansigt, med den Næse

Vil du tænke at blive min Førreste?

Med de Arme, med de Dyne

Bilder du dig ind at indtage mig?

D 3

I

Siete pazzi, siete sciocchi;
 Via spazzatevi la bocca,
 Ne mi state più a seccar.

(parte.)

Scena II.

Faloppa, e Monioletto.

Fal. Ti stà bene.**Mom.** Oh per questo a voi stà meglio**Fal.** Mamalucco che sei! non vedi come
Son io ben fatto?

Son grazioso, son bello.

Di più, far un penello

Di quello, che in me fece la Na-
tura,Certamente non può. Son ben
formato,

In tutte le mie parti, e poi si vede.

Onde non fia stupore,

Se per me la Rosina arde d'amore.

Mira, che gran lindura,

Guarda, che positura,

Son tutto ben formato:

Tizian non ha mai fatto

Rittratto eguale a me.

Cosa

I ere galne, I ere dumme; gaaer
og
Slik I jer om Munden med Taal-
modighed,
Og staær ey her længere og bryd
mig.

(gaaer.)

II Scene.

Faloppa og Momoletto.

Fal. Du staær dig godt.

Mom. Aah for denne Alarsags Skyld staær
I jer endnu bedre.Fal. Din Kieltring du est! seer du ikke hvorledes
Jeg er vel skabt?

Jeg er yndig, jeg er smuk.

En Pensel kand ikke giøre

Meere end Naturen har gjordt hos mig,

Jeg har alle mine Lemmer

Vel dannede, og mand seer det nok.

Derfor er det ey at forundre sig over

At Rosina brænder af Kierlighed til mig.

Betragt hvilken net Skabning

See hvilken en Gestalt,

Jeg er overaldt vel dannet:

Den beromte Maler Titianus har
aldrig

Giordt et Portrait mig liug.

Cosa ridi Momoletto?
 Ciambellaro maladetto,
 Ridi ancora? Ma cospetto----
 Questo braccio tu lo vedi,
 Tu quest' altro vedi ancora,
 Con dei pugni nel mustaccio
 Jo ti vengo a rovinar.

(parte.)

Scena III.

Momoletto poi un computista.

Adesso sì stai fresco
 Povero Momoletto!

Senz' amoroſe, e ancor ſenza un quat-
 trino.

Vuò però che Nicella me la paghi:
 L'ho ſervita dieci anni, mesi, ed ore;
 Tutto il ſalary avvanzo. Jo gli ho
 impreſtato

Del denaro più volte, e queſto, e quello
 Farà----Ma non ſo far i conti. Appunto
 Colà v' è un computiſta; vuò chia-
 marlo.

Signor Scorpion, Signor Scorpion. In
 grazia

Favo-

Hvorfor leer du Momoletto!
 Du forbandede Kinglekrammere,
 Leer du endnu? Hey for Fandens...
 Seer du denne Arm,
 Den anden seer du og,
 Jeg skal med knyttede Hæver
 Strax slaae din Snude i tu.

(gaar.)

III Scene.

Momoletto derefter en Skriver.

So nu er du ret deran
 Din stakkels Momoletto!
 Uden Kierester og uden en eneste Skilling.
 Men jeg vil dog at Nicella skal betale mig
 det:
 Jeg har tient hende i tie Aar, Maaneder og
 Liimer;
 Jeg har min heele Lon til gode. Jeg har
 laant hende
 Mange Gange Penge, og dette, og dette
 andet
 Giør... Men jeg kand ikke regne. Just der
 Kommer en Skrivere; Jeg vil falde paa
 ham:
 Min Herre Scorpion, Herr Scorpion. Med
 Villadelse

D s

Var

Favorisca qui fuori.

(Viene il Computista.)

Schiavo suo: Mi perdoni:

Vorrei, che mi facesse

Certi conti che tengo

Con la mia Padroncina.

Vuol favorirmi? sì? Presto portate

(Il computista fa cenno di sì.)

E carta, e calamari.

Bravissimo. Si porti

Tavolin; da sedere---

(Portano un tavolino, e due sedie.)

S'accomodi, che presto

Jo gli descriverò tutto il mio avere.

Sette lire di salario,

Altre nove per le spese;

Sono al mese---Non vā bene.

Tutte unite per un anno,

Dite voi, cosa faranno?

In più volte le ho prestato

Quattro---sei---mi son scordato.

Aggiungete dieci mesi---

Otto giorni, poi summate.

Aspettate, vi son l'ore---

Via notate---li minuti---

Cosa

Vær saa god og kom hid.

(Skriveren kommer.)

Hans Tienere : Forlad mig :
Jeg vilde at hand skulde gisre mig
Nogle Regninger som jeg har
Med min Madmoder.

Vil hand være saa god ? Ja ? bring hastig

(Skriveren viser jo.)

Papiir og Blekhorn.
Det er godt Bring et lille
Bord ; og Stoele:::::

(de bringer et Bord og to Stoele.)

Sæt sig ned, saa skal jeg strax
Beskrive ham alt hvad jeg har til gode.

Syv Mark i Løn,

Andre Nie Omkostninger
Gior om Maanedens :::: Ney det
er ey ret

Alllesammen i et Aar

Siug mig, hvor meget gior de ?

Paa adskillige Gange har jeg laant
hende

Kjære::: Sør::: Jeg har glemt det.

Leg sie Maaneder dertil:::

Alatte Dage, leg saa sammen.

Bie lidt, der er Eimer ::::

Gaa Skriv::: Minuternes ::::

Hvad

Cosa importa? Voi fallate,
 Far di peggio non si può.
 Sumate, via sottrate.
In tutto quanto fanno?
Che dite? Nol sapete?—
Andate al diavolo:
Prima studiate,
Se non sapete,
Non v'esonete
A conteggiar.
Dal tavolino
Presto levatevi,
O su la testa
Il calamaro
Vi vengo a dar.

(parte.)

Scena IV.

Piazzetta con veduta di bottega da caffè
 da una parte. Veduta di bottega da
 scaleter dall'altra, ed in pro-
 spetto Fabriche.

Nicella sola, disperandosi.

Eccomi quà delusa, e abbandonata:
M'à lasciato Faloppa,

M'hān

Hvad gør det? I tager Fejl,
 I kunde aldrig giøre det værre.
 Læg sammen, saa træk fra.
 I alt hvor meget gør det?
 Hvad siger? Beed I det ey?
 Alah gaae Fanden i Bold:
 Lær først.
 Dersom I ey veed.
 Saa gib jer ey ud for
 At regne.
 Heys Jer strax
 Op fra Bordet
 Eller jeg tager,
 Og slaaer jer blethornet
 I Hovedet.

(gaar.)

IV Scene.

Et lille Torb hvor der paa den ene Siide
 er et Caffe-Huus, paa den anden Siide
 en Kukkenbagerboed, og liige for
 Huuse.

Nicella allene som flager sig.

Her er jeg bespotted, og forskudt;
 Faloppa har forladt mig,

Doe

M'han lasciato i garzoni
 Senza galante, e priva dei morosi.
 Oh povera Nicella che farai?
 Di tutto è causa quella mantecara.
 Maladetta Rosina; se la trovo
 Vuò della vita sua,
 Vuò che sia il più gran pezzo come un
 ovo.

La voglio far in pezzi:
 La voglio strangolar.
 Se poi mi vuol graffiar,
 Anderò via.
 Se sgringhiola,
 Se stridola,
 Allor mi riderò;
 E ben ti goderò
 Vendetta mia.

La voglio &c.

(parte.)

Scena V.

Strada.

Faloppa poi Rosina.

Fal. Non sò come anderà questa fac-
 cenda;
 Di quante donne io vedo,

Mi

Boedrengene har og forladt mig,
Uden Friere, og uden Kierester.
Aah din arme Nicella hvad skal du gisre?
Det altsammen er Pomade-Kræmmersten
Skyld i.

Den forbandede Rosina; dersom jeg finder
Hende, Vil jeg at der af hendes heele Liv
Ey skal blive et Stokke saa stort som et Egg.

Jeg skal rive hende i Stykker
Jeg skal quæle hende
Men dersom hun vil rive mig,
Saa løber jeg min Bey.
Dersom hun striger,
Og piber,
Saa vil jeg lee,
Ja jeg skal have den Glæde
At hævne mig.

(gaar.)

V Scene.

En Gade.

Faloppa derefter Rosina;

Fal. Jeg veed ey hvorledes dette vil gaae til;
I alle de Fruentimmer jeg seer

Fore

Mi sento innamorar.

Or per Nicella, or per Rosina, ed
ora

Per questa, or quell'altra

Mi bruggia il cor.

Ros. Fuggir da tanti imbrogli
Se prettendi una volta,
Di Rosina il consiglio attento ascolta.

Lasciar star e questa, e quella,
A me sola dona il core:

Non son brutta, non son bella,
Son però così, così.

Fal. Dici bene Rosina,
Ma tante Dame che mi pretendano?

Ros. Anch' io sò far la Dama quand' occorre.

Se poi mancan denari, ho sopra
tutto

Un' arte soprafina,

Per saper ben conoscere i merlotti,
E tirarli alla rete.

Fal. Ma poi la gelosia?

Ros. Quando cava la fame,

Non

Forlieber jeg mig strax.
 Nu brænder mit Hjerte af Kierlighed
 Til Nicella, nu til Rosina, og nu til
 Denne, nu til den anden.

Ros. Hvis du engang tænker,
 At komme ud af denne Forvirring.
 Gaa hør med Optænk som hed Rosines
 Raad.

Lad baade den ene og den anden
 være,
 Og giv mig allene Hjertet:
 Jeg er ey hæsselig, jeg er ey deylig
 Men jeg er dog saa nogenledes,

Fal. Du taler ret Rosina,
 Men saa mange Damer som vilde have
 mig?

Ros. Jeg kand og forestille Dame naar det er
 nødig.
 Og dersom mig flettes Penge, da besidder
 jeg
 I særdeleshed et besynderlig Videnskab,
 Som bestaar i at kiende ret Kramsfuglene,
 Og trække dem i Garnet.

Fal. Men den Jalousie som vil foraarsages
 mig?

Ros. Naar den stiller sult

Non dà tormento mai la gelosia
E poi sò il mio dover.

Fal. Così mi basta;
Diletta mia Rosina,
Ecco la man.

Ros. Io son la tua sposina.

Caro sposino amabile,
Un'occhiatina tenera
Consoli questo cor.

Fal. Sposina mia adorabile,
Un sospiretto languido
Dimanda a te il mio amor.

Ros. Dammi il tuo cor in dono,
Mia vita, per pietà.

Fal. Tutto il mio cor io dono,
Mia cara, a tua beltà.

Ros. Uh carino vieni quà.

Fal. Uh bellina, vengo là.

(a. 2.) Dalla gioja, dal contento
Jo mi sento già mancar.

Ros. Caro il mio bambolo;

Fal. Cara mia coccola;

(a 2.) Ti voglio amar.

Mi brilla l'anima
Tutta nel sen.

Vieni

Saa giør Jalouzie ingen Urøe.
Og desuden veed jeg min Pligt.

Fal. Ja saa har jeg nok;
Min allerførreste Rosina,
Der er min Haand.

Ros. Jeg er din Brud.

Kjære elskværdige Brudgom,
Lad et kierligt Drefkast
Trostet dette Hjerte.

Fal. Min tilbedelige Brud
Min Kierlighed udbeder af dig
Et lille forliebt Suk.

Ros. Gib mig dit Hjerte til Fortæring,
Jeg beder dig derom, du mit
Liv.

Fal. Mit gandste Hjerte overgiver jeg,
O allerførreste, til din Deylighed.

Ros. Uh min lille Kjeresie kom hid.

Fal. Uh min lille deylige her er jeg.

(Begge 2.) Af Glæde og Hornoyelse
Er jeg færdig at gaae af mig selv.

Ros. Allerførreste Smut

Fal. Allerførreste Slut;

(Begge.) Ja jeg vil elste dig.

Mit Hjerte hopper af Glæde
I mit Bryst.

Vieni mia vita,
 Vieni mio ben.
 Al nostro giubilo
 Li augelli cantano,
 E par che dicano,
 Sposini teneri,
 Che diletto,
 Oh che piacer.

(partono.)

(Fine dell' atto Secondo.)

ATTO TERZO.

Scena Prima.

Portici con bottega da Caffè, con
 banche, e sedie.

Momoletto con cestello da scaletter ;
 poi Don Faloppa con Rosina ,
 indi Nicella.

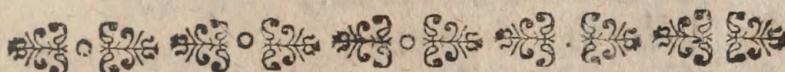
Mom. Scaletter, scaletter robba fina
 Alla moda mandolini
 Pandoletti, Zuccarini ,
 Chi dimanda scaletter.

Fal.

Kom mit Liv,
 Ved vores Fornoyelse
 Svnger Fuglene,
 Og det lader som de siger:
 O I forelskede Brude-Folk,
 Alah hvilken en Lyst,
 Og Fornoyelse.

(de gaar.)

(Ende paa den anden Act.)

Den tredie Act.

Forste Scene.

Buegange uden for et Caffe-Huus, med
 Banke og Stoele.

Momoletto med en Kurv med Kukkenbagerie
 udi, derefter Don Faloppa med Rosina,
 siden Nicella.

Mom. Peberkager: Fine Sager,
 Brændte Mandler efter Moeden,
 Sukkerbrod, Makroner
 Hvem vil kose Peberkager.

E 3

Ros.

ATTO III.

- Fal.* Prima d' andar a casa, non volete
Che prendiamo il caffè?
- Ros.* Come vi piace.
- Mom.* Oh, oh! con Don Faloppa?
Rosina mi rallegra.
- Ros.* Che Rosina? son Dama,
E portami rispetto.
- Mom.* Oh mia lustrissima.
- Nic.* (Quel baron maledetto
L'ha fatta in verità.)
- Mom.* L'ha fatta in vero;
E per Nicella non v' è più speranza.
- Nic.* Che ti venga la rabbia.
- Ros.* Ditemi Conte sposo chi è colei?
- Fal.* Non è quella Nicella?
- Nic.* (Vuò divertirmi un poco.)
All' alta protezione
Dell' eccellenza vostra
Volea Raccomandarmi.
- Fal.* Nicella, mia conforte
Della sua protezion vi farà dono.
- Nic.* (Oh che rabbia!)
- Mom.* Scaleitter, scaleitter.

Scena

Fal. Skal vi ey drikke Caffe,
Forend vi gaaer hem?

Ros. Ligesom eder synes.

Mom. Ha ha . . . med Don Falappa?
Det er mig lidet Rosina.

Ros. Hvad for Rosina jeg er Dame,
Og brug Respect for mig.

Mom. Ah min velbaarne Frue.

Nic. (Den forbandede Skielm
Har dog i Sandhed narret mig.)

Mom. Ja i Sandhed har hand narret jer;
Og for Nicella er der intet meere Haab.

Nic. Gid du maatte blive gal.

Ros. Herre Greve min Brudgom, siig mig hvem
er hun?

Fal. Er det ikke Nicella?

Nic. (Jeg maa forlyste mig lidet.)
Jeg vilde udbede mig
Deres Excellences
Høye og naadige Protection.

Fal. Nicella, min Frue
Lover Jer sin Naade.

Nic. (O gid I faaer Slam!)

Mom. Peberlager, Pebernødder.

Scena II.

Porta lettere, e detti.

Fal. Ehi galant uom! vi sono
Lettere mie? Già mi conosci?
no?

Diranno all' Illustrissimo
Signor Conte Marchese Don Fa-
llopa.

(Porta lettere guardando fà di nò.)
Come nò? Scimunito,
Lascia veder: le troverò ben io.

(Prende le lettere, e guarda.)
Ros. Lettere aspetto anch' io di compli-
menti

Da Dame, e Principesse.

Mom. Scaletter, peverine cotte, e calde

Fal. Questa non viene a me.

Mom. La soprascritta come dice?

Fal. A Madmosel Caprona Cammeriera.
(Leggendo la soprascritta.)

Ros. Oh che brutto cognome!

Coftei farà sgraziata cammeriera.

Fal. Nò, v'asficuro. Ha servito con
me

La Vedova stampiglia.

II. Scene.

Et Postbud og de Forrige.

Fal. Hey min ærlige Mand er der
Breve til mig? I siender mig jo?
ikke?

Der staer paa dem: Til den Høvbaarne
Herre Greve Marquis Don Faloppa.

(Postbudet seer ad og visser ney.)

Hvorledes nev? Durnian
Lad mig see: Jeg skal nok finde dem.

(tager Brevene og seer ad.)

Ros. Jeg venter Breve og Hilsener
Fra Damer, og Prindesser.

Mom. Peberkager, nyebagte og varme Peber-
nodder.

Fal. Dette kommer ey til mig.

Mom. Hvad staer derpaa?

Fal. A Mademoiselle Caprona Kammer-Pige.

(æser paa Skriften.)

Ros. Alah hvilket hæsseligt Tilnavn;
Hun maa nok være en ubehændig Kam-
merpige.

Fal. Ney, det forsikrer jeg eder. Hun har tient
med mig

Hos Enken Stampiglia.

E 5

Nic.

Nic. Come?

Mom. Cosa?

Fal. (Diavolo! m'è scappata)

Nic. Lei dunque signor furbo
Non è che un servitore?

Mom. Mia Signora contessa!

Nic. Oh Signora Marchesa!

Mom. Scaletter, scaletter.

Ros. Ma cosa hai fatto?

Fal. Son servitor è verò,
Ma non sono di quelli--

Mom. Siete tutti compagni.

Nic. Voi tornerete a far la mantecara.

Ros. E tu Faloppa ad esser cauto im-
para.

In tante disgrazie

Mi basta, che ancora

I miei Danesini,

I miei Coccolini,

Vi vogliano ben.

Ih naa saa kom da,

Naa da saa siig,

Ih naa saa fvar da :

Elsker

Nic. Hvorledes?

Mom. Hvad?

Fat. Det var Dievels, det slap mig af Mund
den.

Nic. Hend min Herr Luren drevere er
Alisaal ikke andet end en Dienere?

Mom. Oh min Frue Grevinde!

Nic. Oh Frue Marquisen;

Mom. Matroner, Matroner.

Ros. Men hvad har du gjordt?

Fal. Jeg er Dienere det er sandt,
Men jeg er ev af dem

Mom. I ere alle liige gode.

Nic. I kommer til at blive Pomaderkrem
meriske igjen.

Ros. Og ier du Faloppa en anden Gang at tage
dig i agt.

I saa stor Vanlykke
Ex det mig noek, at
Mine Danske
De gode kiere Folk
Under mig vel.

I naa saa kom da;
Naa da saa siig,
I naa saa svac da.

Eller

ATTO III.

Elsker I mig?
 Og jeg kand forsikre
 Velyndere kære,
 At Hiertet det Klapper
 Af Glæde i mig.

(parte.)

Scena III.

Faloppa, Nicella, e Momoletto.

Nic. Signor Conte di divertirci, spero,
 Che il piacer ci farete.

Fal. Andate alla malora, quanti siete.

(parte.)

Mom. Mi voglio divertir a speseloro
 Ne ho pensata una bella.

Nic. In questo vuol entrar anche Nicella.

(partono.)

Scena IV.

Camera in casa di Don Faloppa.

Rosina, poi Faloppa.

Ros. Oh quanto mi dispiace
 Quella minchionatura. Oh
 fù ben sciocco

Falop-

Eller I mig?
 Og Jeg kand forsikre
 Velvndere kære
 Alt Hiertet det klapper
 Af Glæde i mig.

(gaar.)

III Scene.

Faloppa, Nicella, og Momolotto.

Nic. Herre Greve, jeg haaber at
 I gior os den Fornsyelse at for-
 lyste os lidet.

Fal. Gaae ald Ulykke i Bold saa mange
 som I ere.

(gaar.)

Mom. Jeg vil fornye mig lidt paa deres
 Regning.

Jeg har betænkt mig paa en deylig
 Maade.

Nic. Heri vil Nicella ogsaa have Deel.

(de gaar.)

IV Scene.

Et Kammer i Don Faloppa hans
 Huus.

Rosina, derefter Faloppa.

Ros. Nah hvor gior det mig meget ondt
 At de saaledes fil Leylighed at narre
 os. Du var ret

Dum

Faloppa nel scoprirsì.

Potea far peggio?

Fal. Ehi Rosina, sentire
Vi sono due persone,
Si dicono spedite,
Da gran Signori, e voglion riverenze
Far al Conte Faloppa,
Ed alla Principessa di lui sposa.

Ros. Persone faran queste,
Che vorran prender gioco
Di me, di voi.

Fal. Lo stesso
Mi son pensato anch' io,
Ma intanto che faremmo?

Ros. Non lo saprei, se si potesse...

Fal. Penso;
Ma non la trovo.

Ros. Zitto. Jo l'hò trovata.
Fateli entrar.

Fal. Jo vado.

(*Faloppa entra poi ritorna.*)

Ros. Quanto sappia Rosina
Questi pazzi vedranno:
Sopra l'ingannator, cadrà l'inganno.

Scena

Dum Faloppa i det du aabenbarede dig.
Kunde du giore værre?

Fal. Hør Rosina hør,
Der er toe Personer,
Som siger, at de ere udstikkede
Fra Nore Herrer, og vil aflegge Hilsener
Til Greven Faloppa,
Og Grevinden hans Gemahl.

Ros. Det er vist nok nogle Personer
Som vil giore nar
Af eder, og mig:

Fal. Det samme har jeg og tænkt.
Men imidlertid hvad skal vi giøre?

Ros. Jeg kand ey viide det, dersom mand
kunde ...

Fal. Jeg tænker;
Men jeg kand ey finde paa noget.

Ros. Tys. Jeg har fundet paa det.
Lad dem komme ind.

Fal. Ja saa gaar jeg da.

(gaar og kommer siden igien.)

Ros. Disse Taasser skal faae at see
Hvad Rosina forstaer:
Bedrageriet skal gaae ud over Bedrag
gerne selv.

Scena V.

Faloppa che introduce Momoletto, vestito alla Mogolese, il Quale introduce un altro vestito alla Persiana, poi Nicella con Pittore alla turca, ed altre due Turchi, che portano Tavolozza, e penelli
e detti.

Mom. **D**al Mogol espressamente
(Con inchini caricati.)

A soggetto così degno
M'ha spedito di quel regno
Il famoso imperator.
Dalla Persia ancor quest'altro.

(Introduce l'altro.)

Sul destrier di Bradamante
Ha spedito quel Regnante
Ch' è de' mostri il domator.

Ros. Grazie, grazie al Mogolese,
Grazie, grazie al buon Persiano,
Jo gli faccio un bacciamano
Obligata dal favor.

Fal.

V Scene.

Faloppa, som indfører Momoletto, i Mogoliske Dragt, samme indfører en anden iflæd paa Persiske, derefter Nicella, med en Malere i tyrkiske Dragt, og to andre Tyrker, som bær Farverne og Penslerne,
og Forrige.

Mom. Den vidtberømte Keyser,
(med latterlige Hisener.)

Den store Mogol
Har i Sæerdeleshed udskikket mig
Til at hilse saa værdig en Person.
Den regierende Konge af Persien

(indfører den anden.)

Har udsendt denne anden
Paa Bradamantes Hest;
Hand som undertvinger alle Udry.

Ros. Jeg takker den Mogoliske,
Og ligeledes Persianeren,
Jeg aflegger dem i zien min Hilsen
Og er dem forbunden for deres Godhed.

F

Fal.

Fal. Anch' io che sono

(con replicate riverenze.)

La stessa cosa
Con la mia sposa,
Grazie vi rendo
Di tanto onor.

(con riverenze.)

Nic. Il Can dè Tartari,
Il Rè dè Tunisi,
Il Re di Tripoli
Hà qui mandato
Questo Pittor.

Mom. Nic. Fal. a 3. Giunta la fama
Della bellezza
Di vostr' altezza
Voglion l'effigie
Dipinta almeno
Veder colà.

Ros. Un onor si segnalato,
Un si grato lor favore,
Egli è preggio più maggiore
Che aver può la mia beltà.

Mom.

Fal. Og jeg som er det

(med igentagne Hilsener.)

Det samme, og et med
Min Bruud,
Takker eder ligeledes
For saa stor en Ere.

(med Buffen og Kraben.)

Nic. Tartarernes Can,
Kongen af Tunis,
Og Kongen af Tripolis.
Har hidsendt
Denne Malere.

Mom. Nic. Fal. 3. Efterat Nygtet om
Om Eders Velbaarenheds
Skionhed var bleven dem
Bekjendt, saa vilde de i det
Ringeste see hendes
Ansigt der afmalet.

Ros. En saa særdeles Ere,
En deres saa stor Artighed og Godhed,
Er større Belsnning,
End min Skionhed fortiner.

ATTO III.

Mom. Nic. Fal. a 3. Viva, viva sua beltà.

Nic. Si lasci servire

Ros. Sediamo; sedete.

(Siede Rosina, e dopo siedono gli altri, con inchini.)

Mom. Nic. Fal. a 3. Giacché lo volete,

Si faccia così.

(Rosina in una sedia avanti, tutti gli altri indietro. Il pittore s'avanza servito da servi con la tavolozza, penelli ed altri.)

Mom. Nic. Fal. a 3. Per tanto onor

Signor Pittor

Gloria Immortale

Acquisterà.

Signor Pittor

Lei venga avanti.

Ros. Stò ben così?

(a 3.) Benissimo.

(Il Pittore facendo di sì, poi accennando, che si ponga in altra positura.)

Ros. Conte va ben?

Fal. Bravissimo.

Ros.

Mom. Nic. Fal. 3. Vivat, Vivat hendes Skions-
hed.

Nic. Tillaad at man har den Ere at opparte
hende.

Ros. Lad os sætte os ned, sætter dem.

(Rosina sætter sig ned, og derefter sætter de
de andre sig med Complimenter.)

Mom. Nic. Fal. 3. Efterdi de saa vil,
Saa lader os sætte os ned.

(Rosina paa en Støvel for ved de andre,
de andre længere tilbage. Maleren
kommer frem oppartet af tv Lienere
med Vallet og Pensler ;)

Mom. Nic. Fal. 3. For saa stor en Ere
Vil min Herre Malere
Indlegge sig
Et udødelig Navn.
Herre Malere
Kom bedre frem.

Ros. Sædder jeg saaledes ret?

(de andre 3.) Meget vel.

(Maleren viser Ja, derefter viser hand
at hun skal sætte sig i en anden Stilling.)

Ros. Er det ret Herre Greve?

Fal. Meget godt.

Ros. Ma star incommoda
Non posso più.

(In atto di isvanire.)

(a 3.) Presto lasciate
Mettete giù.

(Tutti si levano, ed il pittore si pone
alquanto indietro.)

Ros. Un'altra volta il resto
Da voi si finirà.

(a 3.) Eh viva sua beltà.

(Tutti fanno riverenze in atto di
ringraziamento.)

Ros. In tanto mia bontà
Vuol regalarvi,
Questi sono diavoloni
Di quei buoni;
Questo è un ottimo annacin

Mom. Obligati.

Nic. a 2. Mille grazie.

Mom. Son gustosi per mia fe.

(prende dè diavoloni.)

Nic.

Ros. Men jeg kand en længere
Siddé saa ubeqvemt.

(som hun vilde besvime.)

(de andre z.) Hurtig lad være
Holdt op.

(alle staar op, og Maleren setter sig
noget assides tilbage.)

Ros. En anden Gang kand hand
Giøre det øvrige færdig.

(de andre z.) Vivat, Vivat hendes Skionhed:
(alle giør Complimenter som de
takkede.)

Ros. I midlertiid vil min Godhed
Forære dem noget,
Dette er Bryskager
Af de beste
Disse ere af de beste Sukkerkugler.

Mom. Mange tak.

Nic. z. Tusinde tak.

Mom. De smager min troe godt.

(tager af Bryskagerne.)

F 4

Nic.

Nic. Più di quelli molto, e molto
L'annacino piace a me.

(prende degli annacini.)

Ros. Prenda, mangi Signor Pittor.
Donar ne voglio a suoi servitor.

(Il pittore, e li servi prendono diavoloni,
ed annacini.)

Ros. Cosa avete? Eh cosa c'è?

(Tutti cominciano a contorcersi.)

Mom. Nic. a 2. Nulla, nulla, ahì, ahì.

(contorcendosi.)

Fal. Nulla, nulla, eh, eh.

(burlandogli altri.)

Ros. Signor Pittor, lei venga avanti.

Nic. Ahì che dolori!

Mom. Nic. Fal. a 3. Maledetti i Diavoloni;
Maledetto l'annacin.

Ahi, ahì.

Ros. Cosa avete? Non è niente.

Mom.

Nic. Sukkerkuglerne smager
Mig meget bedre end de.

(tager af Sukkerkuglerne.)

Ros. Tag og smag Herre Malere.
Jeg vil og give deres Eienere.

(Maleren og hans Folge tager af Bryst-
fagerne og Sukkerkuglerne.)

Ros. Hvad flettes eder? Hvad er det?

(Alle begynder at vrie og drenge sig.)

Mom. Nic. Indtet, indtet, au au.

(vriende si.)

Fal. Indtet, indtet, ha ha.

(hand narrer de andre.)

Ros. Herre Malere kom nærmere.

Nic. Aah hvor jeg har ondt!

Mom. Nic. Fal. 3. De forbandede Brystkager,
De forbandede Sukkerkugler.
Au au.

Ros. Hvad skader eder? Indtet, indtet.

S S

Mom.

ATTO III.

(*Mom.* Maledetti! ah, ah, ah.

(a 3.) (*Nic.* L'annacini, ahi, ahi, ahi.

(*Fal.* Oh che spasso! eh, eh, eh.

Ros. Serva loro. Ma cos'anno?

Cosa sentano?

Mom. *Nic.* *Fal.* Niente, niente. ah, ah.

Ros. Non e niente, in verità.

(*Fal.*) Siete venuti qui per

(*Ros.*) a. 2. burlar,

(a 4.) E poi burlati così restar.

(*Mic.*) Siamo venuti qui per

(*Mom.*) a. 2. burlar,

E poi burlati dobbiam
restar.

a 4. { *Ros.* Ih, ih, oh che matti,
Ma che ridere;
Burle a me?
Un altre volta impareran.

Mom.

(Mom.) De forbandede! au, au, au.

alle 3. (Nic.) Sukkerfugler. aj, aj, aj.

(Fal.) Hvilke Løyer! he, he, he.

Ros. Deres Tienerinde, men hvad flettes
dem?

Hvad fletter dem?

Mom. Nic Fal. 3. Indtet, indtet. au, au.

Ros. Det er i Sandhed indtet.

(Fal.) 2. I ere komne hid for at narre

(Ros.) os,

alle 4. (Ros.) Og I ere selv blevne narrede.

(Nic.) 2. Vi vare komne hid for at

(Mom.) narre dem,

Og vi ere selv blevne narrede.

Ros. Ha, ha, ha hvilke Narre,

Hvor jeg maa lee;

I vilde narre mig?

En anden Gang saa lær bedre.

alle 4.

Mom!

a 2. Ah, ah Maledetti
 I Diavoloni!
 a 4. E l' annacini!
 (L'abbiamo fatta
 Mom. Nic. Fal. (Ci vuol pazienza
 (Basta così.

FINE.

Mom. Begge. Alah hvilke forbandede
alle 4. Nic.) Brystkager! og
Mom. Nic. Fal. Sukkerfugler!
(Det er nu gjort
(Mand maa have Taal-
modighed
(Det faaer saa at være.

E N D E.

1890 Jan 30 1911 1912

3 C 313

